

JASENSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK XIV / ČÍSLO 3

KVĚTEN - ČERVEN 2012

ZDARMA

Co najdete v tomto čísle:

- ✿ Usnesení ZO
- ✿ Obnovme prameny střední Moravy
- ✿ Počasí v 1. pololetí 2012
- ✿ Poděkování paní Věře Pečenkové

- ✿ Z dění v MŠ, ZŠ
- ✿ SK Jasenná
- ✿ Pohádkový les
- ✿ Historie našeho kraje - seriál
- ✿ Společenská kronika

NOC KOSTELŮ

Akce s názvem Noc kostelů vznikla v roce 2005 ve Vídni. Její organizátoři vycházeli z toho, že spousta lidí dnes chodí kolem kostelů ve svém okolí, aniž by si jich pořádně všimli nebo se do nich někdy podívali. Cílem noci kostelů tedy bylo otevřít kostely veřejnosti (a nejen kostely – taky různé kaple, krypty, kláštery, modlitebny, kostelní věže a zvonice), připravit v netradiční noční atmosféře prohlídku těchto míst i zajímavý program. Postupně se Noc kostelů rozšířila do dal-

ších místních společenství. Více informací najdete na www.nockostelu.cz.

V Jasenné jsme se letos k Noci kostelů připojili poprvé. Začali jsme

chtěl, mohl si prohlédnout také bohoslužebné náčiní a vyzkoušet si, jak by mu slušel farářský talár. Dětem se líbila razítka z farní kanceláře, některá více než sto let stará.

Malí i velcí si mohli vyzkoušet své vědomosti v kvízu, dát si čaj nebo kávu a na konci nás čekal malý varhanní koncert.

Celkem se během večera v kostele vystříдалo skoro šedesát lidí, většina místních, ale také ti, kteří kolem našeho kostela třeba denně jezdí a nikdy

nebyli uvnitř. Byla připravena prohlídka evangelického kostela s vyprávěním o jeho historii, zájemci se mohli podívat i do věže ke zvonu a k hodinám. Velký zájem vzbudila také možnost nahlédnout do církevních matrik. Kdo

nebyli uvnitř. Potěšilo nás, že první jasenská Noc kostelů dopadla docela úspěšně, děkujeme všem, kdo se podíleli na přípravě i těm, kteří přišli, a na příštím rok už máme spoustu nápadů, jak udělat program ještě zajímavější.

nebyli uvnitř.

Potěšilo nás, že první jasenská Noc kostelů dopadla docela úspěšně, děkujeme všem, kdo se podíleli na přípravě i těm, kteří přišli, a na příštím rok už máme spoustu nápadů, jak udělat program ještě zajímavější.

Radka Včelná

Výpis usnesení ze zasedání zastupitelstva obce (ZO)

*Výpis usnesení ze zasedání Zastupitelstva
obce Jasenná dne 29. 5. 2012*

Přítomno 8, později 9 členů zastupitelstva.

6/XV/1/2012

ZO schvaluje navržený program jednání. Pro: 8 členů

6/XV/2/2012

ZO schvaluje ověřovatele zápisu. Pro: 8 členů

6/XV/3/2012

ZO schvaluje smlouvu na mimořádný členský příspěvek MAS VaS ve výši 11.832,- Kč a pověřuje starostu podpisem smlouvy. Pro: 8 členů

6/XV/4/2012

ZO schvaluje smlouvu o půjčce MAS VaS na 113.882,- Kč a pověřuje starostu podpisem smlouvy. Pro: 9 členů

6/XV/5/2012

ZO schvaluje Souhlasné prohlášení o umístění technologického zařízení Českých radiokomunikací a. s. na pozemku p. č. st. 553 v k. ú. Jasenná na Moravě a pověřuje starostu k podpisu prohlášení. Pro: 9 členů

6/XV/6/2012

ZO schvaluje smlouvu o zřízení věcného břemene pro E.ON Distribuce a. s. – rozšíření sítě NN na pozemcích p. č. 1673/9, 3163/1 v k. ú. Jasenná na Moravě a pověřuje starostu k podpisu smlouvy. Pro: 9 členů

6/XV/7/2012

ZO schvaluje záměr prodloužení kanalizační stoky u MŠ. Pro: 9 členů

6/XV/8/2012

ZO schvaluje záměr prodeje pozemků p. č. 3229/26 – 8 m², 3229/19 – 4 m², záměr prodeje spoluvlastnického podílu obce ½ z pozemku p. č. st. 19/4 – 156 m², záměr nabytí pozemku p. č. 3229/18 – 29 m², vše v k. ú. Jasenná na Moravě. Pro: 9 členů

6/XV/9/2012

ZO schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 382/5 – cca 170 m² v k. ú. Jasenná na Moravě. Pro: 9 členů

6/XV/10/2012

ZO schvaluje Dohodu o spolupráci se Sdružením hasičů

2 Jasenský zpravodaj

Čech, Moravy a Slezska – okresní sdružení Zlín, na období 2012 – 2014 s ročním příspěvkem 1.000,- Kč a pověřuje starostu k podpisu dohody. Pro: 9 členů

6/XV/11/2012

ZO schvaluje převod výsledku hospodaření ZŠ Jasenná za rok 2011 ve výši 4.425,74 Kč do rezervního fondu. Pro: 9 členů

6/XV/12/2012

ZO schvaluje dohodu s Městem Vizovice o úhradě neinvestičních nákladů za dojíždějící žáky do ZŠ Vizovice a pověřuje starostu k podpisu dohody. Pro: 9 členů

*Výpis usnesení ze zasedání Zastupitelstva
obce Jasenná dne 15. 6. 2012*

Přítomno 6 členů zastupitelstva.

6/XVI/1/2012

ZO schvaluje navržený program jednání. Pro: 6 členů

6/XVI/2/2012

ZO schvaluje ověřovatele zápisu. Pro: 6 členů

6/XVI/3/2012

ZO Jasenná schvaluje Dodatek č. 1 ke smlouvě o výpůjčce nemovitostí č. UZSVM/BZL/2163/2011-BZLM (pozemky p. č. 334/1, 334/3, 334/5, 334/6 v k. ú. Jasenná na Moravě) uzavřené dne 22. 7. 2011 a pověřuje starostu k podpisu dodatku smlouvy. Pro: 6 členů

6/XVI/4/2012

ZO schvaluje Mateřské škole Jasenná přijetí finančního daru 15.000,- Kč. Pro: 6 členů

6/XVI/5/2012

ZO schvaluje uzavření smlouvy o společném postupu zadavatelů na společné zadání veřejné zakázky na dodávku služeb svozu a likvidace odpadů a pověřuje starostu k podpisu smlouvy. Pro: 6 členů

6/XVI/6/2012

ZO Jasenná schvaluje Mateřské škole Jasenná pokrytí záporného hospodářského výsledku roku 2011 -15.227,40 Kč z rezervního fondu Mateřské školy Jasenná. Pro: 6 členů

Obnovme prameny střední Moravy

Projekt s tímto názvem si klade za cíl obnovu povědomí u široké veřejnosti o historických studnách, studánkách, pramenech a minerálních pramenech. Tyto místní zdroje vody jsou důležitým krajinným, kulturním a společenským prvkem. Jejich časté zanedbávání nebo snaha o zrušení vedlo k ochuzení obyvatel, krajiny a jejich návštěvníků. Prameny mají v naší kultuře společenský, kulturní, náboženský a zdravotní přesah. Voda je zdrojem života a stále nové inspirace. Území našeho státu je významným evropským rozvodím, jehož součástí je území Místní akční skupiny (MAS) Vizovicko a Slušovicko a Místní akční skupiny Hřibčecí hory, která působí v jižní části okresu Kroměříž. Obě místní akční skupiny se nachází v periferních částech Zlínského kraje. Území MAS Hřibčecí hory se potýká s vysokou nezaměstnaností, přesahující v menších obcích i 25 %. Tato MAS realizovala na svém území značení více jak 140 km jezdeckých stezek. Obnova studánek navazuje na jejich aktivity v nabídce volnočasových a turistických produktů, které by mohly být impulsem pro rozvoj cestovního ruchu s ekonomickým efektem v regionu. Obnova pramenů, výsledek spolupráce MAS Vizovicko a Slušovicko a MAS Hřibčecí hory, přispěje do pestré mozaiky přírodního a kulturního bohatství, které naše země nabízí.

V rámci projektu bude celkem rekonstruováno 41 studánek, pramenů a studní. Z toho na území Vizovicka a Slušovicka 29 studánek a studní. Na území obce Jasenná dojde k vyčištění a stavebně technické obnově 5 studánek a jedné studny. Týká se to těchto studánek: Šcůrová, Sirkovica na Bařince, Odjatě, U javorů a Pramen Jasénky. Úpravou projde studna u evangelické fary. Za realizaci a údržbu bude odpovídat obec Jasenná,

partnerem také je Farní sbor ČCE v Jasenné a ZO ČSOP Portáš Jasenná.

Hlavním výstupem projektu bude obnova studánek, studní a pramenů, uspořádání společenských akcí otevírání, svěcení, ekumenická modlitba, turistické poutování po pramenech, uspořádání semináře, vytvoření prezentačního materiálu o obnově pramenů.

V Jasenné se uskuteční 2. září dopoledne ekumenická modlitba s poděkováním za vodu, odpoledne v evangelickém kostele vystoupí Hradišťan.

Projekt může mít dominový efekt pro obnovu dalších studánek např. v režii obcí a spolků. Projekt je zaměřen na zdroje vody, z nichž mnohé jsou v krajině od nepaměti. Zvýšená péče o ně, jejich údržbu, zachování a popularizaci povede snad k lepšímu porozumění a zvýšení spoluzodpovědnosti za jejich uchování a využívání.

Projekt podpoří a aktivně spoluvytváří obecní, místní a regionální identitu. Spolupráce dvou MAS střední Moravy vytvoří prostor ke vzájemnému obohacení a dá potenciál k dalšímu rozvoji a případnému zapojení do projektů v budoucnosti. Již nyní hovoříme o péči o krajinomalebné prvky, o drobných sakrálních stavbách, příspěvku ve vzdělávání dětí a mládeže, rozšíření duchovní a náboženské sounáležitosti, a obecnému zkvalitnění environmentální zodpovědnosti.

Celkové náklady projektu jsou odhadnuty na 2 797 000,- Kč. Na Vizovicku a Slušovicku se bude realizovat v objemu 1,3 mil. Kč. Při kvalitní administraci, spolupráci všech aktérů a splnění všech monitorovacích indikátorů předpokládáme výši dotace tohoto projektu téměř 90 %.

Mgr. Petr Žůrek, ST. D.,

Místní akční skupina Vizovicko a Slušovicko, o. s.

„Studánky“

MAS znamená místní akční skupina. Je to sdružení, jehož členy se mohou stát obce, podnikatelé, zemědělci nebo neziskové organizace. Cílem místních akčních skupin je starat se o rozvoj regionu, o zvýšení kvality života, o rozvoj drobného podnikání, zemědělství a turistického ruchu. Na našem území působí MAS Vizovicko a Slušovicko. Ta se spolu s dalšími MAS zapojila do projektu „Obnovme prameny střední Moravy“.

Cílem tohoto projektu je mimo jiné obnovit či opravit několik desítek pramenů, studánek a studní na našem území a udělat z nich hezká a turisticky zajímavá místa. V Jasenné bude v rámci tohoto projektu upravena studna na dvoře u fary ČCE, kde vznikne vodní herní prvek pro děti, a obnoveno bude několik dalších menších studánek v katastru obce.

V neděli 2. září 2012 pak u nás v Jasenné budou studánky slavnostně předány do užívání za účasti mnoha hostů.

Práce na studánkách budou probíhat během prázdnin a program celé slavnosti se také teprve připravuje. Ale už teď si termín poznamenejte, čeká nás totiž docela bohatý program:

9.00 slavnostní bohoslužby v evangelickém kostele
otevření čabráliště u studny na farním dvoře
vycházka k jasenským studánkám
zahradní slavnost s občerstvením a programem pro děti

15.00 koncert Muziky Hradišťan

Na koncert Hradišťanu budou na faře od neděle 24. června v předprodeji vstupenky v ceně 280 Kč.

Radka Včelná

Legionáři z Jasenné

V roce 2014 uplyne 100 let od začátku 1. světové války i od vzniku československých legií, které významně přispěly svou činností ke vzniku svobodného, samostatného Československa v roce 1918. Státní okresní archiv Zlín zpracoval z dostupných zdrojů seznamy legionářů okresu Zlín podle obcí. Vzhledem k tomu, že zdroje informací z doby 1. světové války nejsou dokonalé a přesné, tak i seznamy legionářů nemusí být úplné. Žádáme občany, kteří by nějakým způsobem mohli pomoci upřesnit, doplnit níže uvedený seznam legionářů naší obce, aby se obrátili na obecní úřad. Možná máte doma po rodičích, prarodičích staré fotografie, tiskoviny, které se nějak k tématu legionářů vztahují a pomohly by v pátrání. Seznam legionářů by se po prověření mohl stát základem pro připomenutí úsilí

a obětí našich předků v boji za samostatnost.

Seznam legionářů naší obce

Bláha Jan,
- 6. 1. 1874, des., 32/II I
Jurčák Jan,
- 9. 4. 1892, úder. prap. R
Kobzán Petr,
- 16. 8. 1886, VII-10 R
Kovář Jiří,
- 13. 6. 1877, stř., 32/II I
Kovář Pavel,
- 28. 1. 1896, IV. nestr. R
Kráčala Jan,
- 28. 6. 1898, stř., 32/V I
Kynčl Antonín,
- 6. 9. 1896, 2. zálož. R
Macek Jan,
- 1. 11. 1896, des., 39 I
Macek Tomáš,
- 1884, stř. 23 F

Marek Jan,
- 1882, stř., 23, 24 F
Matějka Jan,
- 1885, stř., 24 F
Mikuláščík František,
- 18. 4. 1887, R
Mikuláščík Jan,
- 5. 11. 1893, R
Sovička Pavel,
- 18. 11. 1897, 39 I
Štách Jiří,
- 19. 1. 1877, př. Pozdětchov, 33 I
Šťastný Pavel,
- 23. 8. 1892, VIII-4 R
Tomeček František,
- 10. 6. 1892, I-brig. 3. bat. R
(pozn. I – Itálie, R – Rusko, F – Francie)

Na této fotografii jsou někteří legionáři z Jasenné, kteří se scházeli pravidelně s dalšími legionáři z okolí. Pokud někoho poznáte, tak to bude také cenná informace.

Pavel Machovský

Počasí I. pololetí 2012

Leden:

První polovina měsíce teplejší, denní teploty slabě nad nulou. Čas-

té dešťové, sněhové i smíšené přehánky. Sníh ve dne odtával a sněhová pokrývka nebyla souvislá.

Sníh zůstával ležet ve výškách okolo 500 metrů. Vartovna nás vítala již z dálky jiskřivou bělostí. 4. ledna přišla od Atlantiku tlaková níže, která dostala jméno Andrea. Na severních horách ji doprovázela vich-

řice o rychlosti přes 100 km/hod. K nám přinesla intenzivnější srážky ve formě sněžení i deště. Půlka měsíce byla najednou pryč a všichni jsme čekali, co nám přinese zbytek zimy, zda nás ještě překvapí. Ale jak se dřív říkalo: „žádnú zimu eště vlk nezežrál“.

A tak se i stalo, zima přišla v půli měsíce, vlk však nikde. V noci mrazivěji, ve dne teploty mírně nad nulou, smíšené srážky přešly ve sněžení. 14. ledna přišla pořádná chumelenice a napadlo okolo 10cm sněhu. V silném západním větru se tvořily závěje. Od 14. se obloha zatáhla, mraky přinášely sněžení a Slunce se na nás přišlo podívat až po 10 dnech, to je 24.1., kdy skončilo období bohaté na srážky. Obloha se vyjasnila, teploty začaly klesat hlouběji pod bod mrazu, mráz zalézal za nehty. Od 27.1. klesaly noční teploty pod -10°C a poslední dva lednové dny byly mrazy -17°C . Fabián (20.1.) nám opět ukázal, že na nás nezapomněl i když se malinko opozdil, někde se asi toulal. Nakonec přece přišel s fabiánskou zimou, které se báli cikáni, jak říkali starší lidé. V polovině III. dekády se ochlazovalo v celé Evropě i Rusku. 26.1. klesly teploty v České republice nejnižší na Šumavě a v Jizerských horách, kde zaznamenali mráz až k -25°C . U nás klesla teplota nejnižší dne 31.1. s hodnotou $-17,7^{\circ}\text{C}$. Naopak nejtepleji bylo dne 3.1. s odpolední teplotou $+6,4^{\circ}\text{C}$. Sníh zůstal ležet v souvislé pokrývce od 14. ledna až do konce měsíce. V měsíci lednu napadalo a napršelo 130mm srážek, to je přibližně 300% dlouhodobého průměru. Jedná se o výši srážek, která obvykle bývá v měsíci červenci, kdy bývají srážky nejvydatnější. Jedna pranostika říká: „hojný sníh v lednu, málo vody v dubnu“. To jsme ještě nevěděli, jak pravdivá bude tato pranostika v letošním roce.

Únor:

Předpověď slibovala mrazivé dny s oblohou v modrém provedení, vyplnila se až do 14.2. Mrazy v noci klesaly pod -15°C a do 7.2. se i denní teploty držely pod -10°C . Nejchlad-

něji bylo dne 3.2. (-22°), 12.2. (-21°), 13.2. ($-22,3^{\circ}$). Letos přišla i Hromniční zima. Obvykle přijde na Hromnici (2.2.) obleva, ale letos nám přišla na Hromnice zima. Pranostika říká: „Na Hromnici musí skřivánek vrznout, kdyby měl zmraznout“. Musím říct, že já jsem skřivana neslyšel, asi nebyly dobré letové dny.

Česká republika: 3.2. na šumavské Kvildě naměřena teplota -37°C . V Praze kolabuje doprava. Časté poruchy na vodovodech, způsobené pohyby zeminy vlivem mrazů. Praskají koleje na železničních tratích. Zatím v ČR umrzlo nejméně 9 lidí, v Evropě 160 lidí. 6.2. byla naměřena nejnižší teplota zimy na meteorologické stanici v Kvildě, Šumava, o hodnotě $-39,5^{\circ}\text{C}$.

Studený vzduch se dostává až do Španělska, Madrid hlásí noční mrazy -10°C . Itálii postihlo silné sněžení a sněží i v Kalábrii. V Rumunsku místy mrazy až -30°C , zamrzá i Černé moře. 5.2., uvádí tiskové agentury již 300 obětí mrazů v Evropě.

Potok přes vesnici zamrzl a led schoval vodu až do konce února. V půlce února mrazy zmírnily a postupně se do konce měsíce oteplovalo. Poslední mráz pod -10°C , přichází 21.2. (-13°). Souvislá sněhová pokrývka vydržela po celý měsíc únor.

15.2., silné sněžení po celý den, napadlo okolo 25cm nového sněhu. Přes den se ukázalo i Slunce a krajina hned ožila jinou, veselejší náladou. Odešel z její tváře šedivý nádech mrazivého ovzduší, všechno bylo najednou jarně měkké. Vítr si pohrával se sněhem a tvořily se závěje. Mohli jsme si zpívat s Fleretama: „*zafúkané, zafúkané, cestičky k Tobě sú zafúkané*“.

18.2, váhavě přichází tání, ranní teplota nad bodem mrazu, avšak pořád je to zimní tání. Ráno za rozednění zkoušel kos notovat písničku, asi nějaký nadočkavec.

25.2., v noci větrno s dešťovými přeháňkami. Ráno nám sluneční paprsky měkce vykreslily do krajiny jarní náladu, s tmavými stromy v záplavě bílé barvy. Potok je stále sevřen v ledovém zajetí, odpoledne již ale

teče voda na mnoha místech po ledu. Šak fčéra bylo Matěja a dycky sa říkalo: „Matěja k vesnu náděja“.

29.2., potok je stále plný ledu, ale voda se již zbavovala jeho sevření. V polích se začínají na výslunných místech objevovat holé meze a na nich je cítit vůně staré trávy a hlíny.

V měsíci únoru spadlo 60,2mm srážek. Měsíc na srážky velmi bohatý, vřdyť dlouhodobý průměr srážek pro únor je do 40mm. Celý měsíc ležel v krajině snůh, úplný opak loňského února, kdy byly dlouhou dobu holomrazy.

Březen:

Začíná období roku, kdy se s námi loučí zima a vítáme jaro. Taje sněh, těšíme se na teplo, na zeleň, barevnou paletu zahrad, polí a lesů, na všechny probuzené zázraky přírody. Březen je ze dvou třetin zimním měsícem, ale voní jarem a již nevěříme, že je zima. Studeno nás ještě pozlobí, snášíme je však jinak než na počátku zimy. Vyjdeme do přírody, pozorujeme první projevy života, ovšem pokud nehledáme virtuální svět v celosvětové síti Internetu. Mnozí z nás se těšíme na každý mladý lísteček v pastvinách, v potůčcích pátráme po pupenech devětsilu.

Prvních 10 dnů bylo zimních a chladných, určitě jsme je raději trávili u kamen, jak nám říká pranostika: „březen za kamna vlezem“. 1. března ještě ležela souvislá sněhová pokrývka, v dalších dnech začíná sníh mizet. Pořád zlobí ranní mrazy, 4.3. (-8°), 5.3. (-7°), 6.3. ($-8,3^{\circ}$), 7.3. (-11° nejnižší teplota v březnu), 10.3. ($-6,6^{\circ}$). V tomto období u nás hustá automobilová doprava pomalu způsobila smogovou situaci. Chvilu pobytu v blízkosti silnice nebyly nijak příjemné, ani zdravé.

Od 10.3. se začíná pomalu oteplovat. V některých dnech stoupá teplota nad $+15^{\circ}\text{C}$. Ve dnech 17., 18., 23., 24., a 25.3. až k $+20^{\circ}\text{C}$. Nejteplejším dnem měsíce byl 17. březen s teplotou $+21,2^{\circ}\text{C}$. Letošní březen dal přednost slunečnému počasí, před deštěm a sněžením. Spadlo jenom 15,2mm srážek, což je hluboko pod dlouho-

dobým průměrem (42 mm). Polovina srážek napršela v posledních dvou dnech měsíce. Sníh tál pomalu a voda vsakovala do půdy. Jedna pranostika říká: „jak prší v březnu, tak také v červnu“. V letošním roce tomu tak není, průběh června je zatím o mnoho deštivější.

Duben:

Prvních pět dnů teplejších, dne 4.4. vystoupila teplota na +21,4°C. 5. dubna přiletěl od severu poměrně silný vítr a teplo nám vyfoukal pryč. V neděli Velikonoční (8.4.) přišlo pět sněhových přeháněk, sníh však hned tál. Pondělí Velikonoční velmi chladné, ráno nám teploměr ukázal minimální teplotu na hodnotě -8,6°C, nejnižší teplota měsíce dubna. Poté se začíná povolna oteplovat, poslední mráz přišel 18.4. (-4,1°C). 20. dubna navečer přichází od jihu bouřka, srážky k nám však přinesla minimální (0,2 mm). Poslední 4 dny stoupaly teploty nad +25°C, závěrečný dubnový den nejteplejší s teplotou +30,1°C. Během měsíce spadlo v období 6 dnů jenom 16,6 mm srážek, což je 37% dlouhodobého normálu. V tomto období růstu je takový deficit srážek pro přírodu citelný. Okolo 20. se začíná objevovat v krajině opět bílá barva, není to sníh, ale heboune voňavé květy, stromy se odívají do slavnostního šatu. První kukačku jsem slyšel 23. dubna, ani nevím, jestli jsem měl u sebe peníze. Pořád má člověk v sobě kus dětství, kdy jsme hledali po kapsách nějaké peníze a počítali, kolikrát kukačka zakuká, kolik nám předpovídá let života. Teď se to zdá úsměvné, ale v dětství jsme s tím žili každé jaro. A kolik dětí v dnešní době poslouchá kukat kukačku? Zpočátku nám duben ukázal aprílové počasí, ale opravdu jenom na ukázkou. Jinak počasí nebylo typicky aprílové, to je neustálé střídání oblačnosti, časté střídání srážek deštivých a sněhových, či celková nevypočitatelnost podob počasí během dne.

Květen:

Závěr dubna a začátek května byl nezvykle teplý. Druhý květnový den

byl nejteplejší, teplota +31°C. Pak až do 17. května byly denní teploty jako na houpačce. Přišel první ledový muž Pankrác (12.5.) a hned se ochladilo, odpolední teplota pouze +12°. Den před byla odpolední teplota +29°. Ledoví muži se museli domluvit na průběhu počasí, aby jim všechno vyšlo, tak jak má. Na Pankráce začal foukat severní vítr a drobně mžilo, srážky však nevýznamné. Na Serváce (13.5.) se odpolední teplota dostala jenom na +10°C. Na Žofii bylo ráno nejchladnější, jenom +4,4°C. Žádný mráz, ten měl teprve přijít a překvapil nás 18.5. Já jsem naměřil ve 2 metrech nad zemí mráz o hodnotě -2,2°C. Na mnoha místech v Jasenné byl mráz určitě i silnější. I rána ve dnech 16., 17. a 19.5. hrozila chladem pod nulou, ale naštěstí mráz nepřišel. Mimo jiných plodin popálil mráz nejvíce ořešáky na dolním konci, v údolní nivě potoka. Větší škody způsobil mráz v Lutonině a za Syrákovem. Od 19.5. se začalo oteplovat a denní teploty stoupaly k +25°C. V květnu napršelo 34,8 mm srážek, 53% dlouhodobého průměru. V první polovině 33,8 mm, ve druhé polovině přišla jenom jedna deštivá přehánka s vydatností 1 mm. Po většinu měsíce foukal vítr od severu. Podivný máj, místo stále vlhkého počasí, vždyť v máji nemá pastýři oschnout hůl, vládlo sucho. Všechno v přírodě volalo po vodě. Podzimní a jarní výsadby ovocných stromků se špatně ujímaly a mnoho jich uschlo. Slibně vypadala předpověď počasí na den 21.5. Tlaková níže ze západního Středomoří mířila k nám. Ovšem při její cestě přes Alpy se k nám mnoho srážek nedostalo. Na druhý den krátce popršelo a hned začal foukat severní vítr, který vyfoukal deště pryč. Poslední květnový den přišla změna v atmosférickém proudění, během dne se k nám nasouvala tlaková níže od západu.

Červen:

První červnový den přichází totiž očekávaný déšť, přichází po půlnoci, pomaloučku a tiše, s 10 litry vody na 1m² (10,1mm). V období

od 1. do 8.6. napršelo 52,8 mm, konečně skončilo sucho, voda nasákla do půdy a již jsme nakukovali, zda nerostou hříbky. Pršelo i na Medarda, tak se máme těšit na 40 dní kapání? Uvidíme, i když prozatím vypadá, že se Medard drží pranostiky. A to nás čekají i Jánské vody, patří také k tomuto období a přichází okolo svátku Jana (24.6.). Do 13.6. napršelo 107,4 mm, dlouhodobý průměr pro červen udává srážky o hodnotě 84 mm. Dá se předpokládat mokřejší varianta června. Také je předpoklad pro výborný začátek houbařské sezóny, takže nachystat místo v mrazácích, nachystat místo pro sušení a dobrou chuť.

Ohlédnutí:

Měsíce leden a únor byly na srážky velmi bohaté, spadlo 190,2 mm srážek, to je 232% dlouhodobého průměru (82 mm) za oba měsíce. Sníh ležel od půlky ledna do začátku března. Zima nastoupila později, pak si však všechno vynahradila. Sníh tál pomalu, voda vsakovala do půdy a napojila spodní vody. V měsíci březnu, dubnu a květnu bylo nezvykle málo srážek. V tomto období napršelo, nasněžilo 66,6 mm srážek, to je 44% dlouhodobého průměru (152 mm) pro uvedené měsíce. Celkově od začátku roku zatím spadlo 364,2 mm srážek a dlouhodobý průměr pro I. pololetí je 318 mm srážek, to je zatím 114%, můžeme říct, že je pololetí mírně nad plán. Suchem, hlavně během dubna a května, trpěla vegetace, což se projevilo negativně na růstu trvalých travních porostů i na násadě plodů ovocných stromů a jejich udržení na stromech. Průměrné srážky jsou brány podle meteorologické stanice ve Vizovicích. Pokud by existoval údaj pro dlouhodobý průměr, to je padesátiletý průměr pro Jasennou, určitě by byly hodnoty poněkud odlišné. Ale pro srovnání se musíme držet statistických hodnot pro nejbližší a podobné místo. Meteostanice v Pozděchově je již jinak položená, nadmořská výška 510 m a jiná návětrná strana. Přejí hezké léto, se slušnými dny a deštičky v noci.

Pavel Sovička, kronikář obce

Půl dne s hasiči

Rok s rokem se sešel a opět vyrážíme za hasiči. Půjďte se podívat s námi? Počasí nám přeje, sluníčko nás na cestu láká. Děti spěchají s batůžky 22. května 2012 z kopečka. Také si říkáte, kam tak utíkají a zatáčejí na horní zastávku? Vždyť hasičská zbrojnice nemá nohy, neuteče jim a je přece až za zastávkou.

To je sice pravda, ale my jsme se letos rozhodli, že se půjdeme podívat na jinou „hasičárnu“. Po chvíli čekání a pozorování různých aut nastupujeme do linkového autobusu a vyrážíme směr Vsetín. Cesta nám rychle utekla, prohlíželi jsme si přírodu, která se line všude kolem cesty, povídali si a těšili se na nové zážitky.

„Děti pozor! Jsme ve městě, doprava je tu hustá, všude plno aut, držte se hezky pospolu, budeme přecházet!“ Upozorňují paní učitelky. „Jě tady mají pruhy na zemi, to je ale směšné, vypadá to jako zebra.“ Komentují mladší děti přechod. Starší už jsou přece jenom znalejší: „To je přece přechod pro chodce.“, vysvětlují jim. Neboť jsme měli ještě chvíli čas před návštěvou hasičů, vydali jsme se nejdříve na vlakové nádraží. Třeba budeme mít štěstí a přijede nějaký vlak nebo alespoň budou vagóny posunovat. A opravdu, sotva jsme přišli, už přijíždí vlak plný cestujících. Dětem se tak vláčky líbily, že málem zapomněly na hasiče a chtěli se s vláčkem svést. Počítaly vagóny, pozorovaly koleje, prohlédly si nádraží i s pokladnami.

Čas se nahnul, a tak jsme se vydali směrem k hasičské zbrojnici. Hasiči na nás už venku netrpělivě čekali. Pan Alois Křupala nás i s kolegy přivítali s úsměvem na tváři a pozvali nás do garáží hasičské zbrojnice, kde měli plno hasičských aut. Až se nám zdálo, že každé bylo jiné. Jedno s žebříkem, druhé bez, třetí, čtvrté, páté, šesté, zase úplně jiné. Tolik jich v Jasenné zdaleka nemáme. Byli jsme moc zvědaví, jestli jsou alespoň uvnitř stejné. Hadice mají, příl-

by taky a na co jsou ty dvoje velké nůžky? „Copak se s nimi stříhá“, zájímaly se děti. Hasiči nám vysvětlili, že tyto nůžky používají na železo. Stříhají či stlačují jimi zaseknuté dveře, střechu od auta, aby mohli pomoci zraněnému dostat se ven. Dokonce nám na kusu železa předvedli, jak se s nimi stříhá a druhými, jak se železo zmáčkne jako kus papíru. Když jsme auta podrobili důkladnému průzkumu, hasiči nám ukázali, jak rychle musí být oblečeni, když se vyhlásí poplach. Během páru sekund měli na sobě kalhoty, bundu, přilbu s baterkou, hasičský přístroj a masku. Dokázali byste se také tak rychle obléknout? S dětmi jsme si to vyzkoušeli, ale tak rychlý nikdo z nás nebyl. Děti měly možnost si vyzkoušet přilbu i dýchací přístroj, jak jsou těžké. Nevěřili byste, jak hasiči musí být silní. Proto mají také v budově i posilovnu, aby se udržovali v kondici. Ostatně, než vyjdou po schodech nahoru do centrály, pokojů k odpočinku, jídelně s kuchýnkou a společenské místnosti, pořádně si nohy procvičí. Všechny tyto místnosti jsme si s paní hasiči prošli. V společenské místnosti měli dokonce i rybičky. Ani se jim nedivím, vždyť rybičky krásně uklidňují a pohladí po unavené duši.

Po prohlídnutí celé hasičské zbrojnice jsme se přemístili na dvůr. Copak zde asi budeme dělat? Pan Křupala zastrčil hadici do kohoutku a pustil vodu. „Tak a teď si můžete vyzkoušet stříkat na střechu, na plastovou láhev nebo na hadr.“ Děti se úkolu zhostily jako praví hasiči. Dokonce jsme uviděli i duhu, jak se slunce do kapek vody opíralo.

Hasiči pro nás měli i jedno překvapení. Nafoukli hasičský člun, který používají při povodních a děti si do něho mohly vlézt a vyzkoušet si jak se v něm sedí a dokonce i jak péruje. Pro děti to bylo skvělé rozptýlení a zábava.

Všechno jednou končí aneb vše má svůj začátek a konec. A náš výlet

za vsetínskými hasiči se také nahnul ke konci. Čas vyrazit zpět do Jasenné. Vsetínským hasičům velice děkujeme za nahlédnutí do jejich zaměstnání, a úžasně připravené dopoledne pro naše děti. Byl to vskutku krásný výlet.

Michaela Propšová

SETKÁNÍ S MYSLIVCI

Děti z MŠ mají velmi rády zvířátka. Hodně si společně vyprávíme také o přírodě. Pro rozšíření znalostí jsme se vydali na společné setkání s myslivci. Všechny děti si přinesly ráno do MŠ batůžky a pohodlnou obuv. Hned po obědě jsme se s elánem vydali na dlouhou cestu. Sluníčko se na nás usmívalo, bylo nádherné počasí. Cesta ubíhala pomalu, protože nás všechno kolem zajímalo. Mávali jsme cestou na maminky a babičky, které stály opodál. Viděli jsme sluneční hodiny, různé stroje ve firmě Jasno a dokonce několik kraviček i s telátky. A těch květin, motýlů a broučků v trávě, které jsme společně pozorovali! Samozřejmě jsme se cestou museli osvěžit a odpočinout si. Všechny děti musím pochválit, včetně těch nejmenších, protože skutečně v tom horku bez problémů vyšlapaly celý kopec. Pak už jen kousek a stojíme před mysliveckou chatou. Zde nás již očekávali pan Polášek a pan Jenyš. V chatě byl příjemný chládek k odpočinku. Se zaujetím děti poslouchaly vyprávění pana Poláška o zvířatech žijících ve volné přírodě. Dozvěděly se různé zajímavosti z jejich života. Potom dětem zodpověděl jejich dotazy. A protože nám cestou již vytrávilo, byl kabanos z udírny to pravé, na co jsme měli chuť. Po občerstvení již některé děti se svými rodiči odcházely domů, jiné si prohlížely okolí chaty. Do odchodu dětí jsme hráli venku na louce různé hry. Myslím si, že tento výlet byl pro děti velmi poučný a zajímavý. Strávily příjemně prožité dopoledne v krásné přírodě. Chtěla bych panu Poláškově a panu Jenyšovi za všechny děti moc poděkovat.

Věra Kočicová

Nadstandartní aktivity v mateřské škole

Když se zeptáme dětí z mateřské školy, co se jim ve školce nelíbí, dostaneme většinou jednoznačnou odpověď. „Že musím ve školce spát, nejraději bych chodil pořád po o... (po obědě), odpoví Vám děti. Jistě mi dáte za pravdu – co by za to mnozí dospěláci dali, kdyby si mohli po dobrém obědě na chvilku zdřímnout. Ale povídejte to dětem...

V letošním školním roce měli předškoláci možnost se těšit po půlhodinovém odpočinku po obědě na hru na flétnu, dramatický nebo výtvarný kroužek. Po spaní pak mohly děti z II. oddělení – třídy „Motýlků“ si zazpívat, zahrát a zatančit ve valašském kroužku.

Při hře na flétnu si rozvíjely vztah k hudbě, hudebnosti a rytmizaci. Učily se správnému dýchání, které je důležité pro astmatiky a pro správnou artikulaci a vyslovování složitějších hlásek. Naučily se hrát na flétnu jednoduché říkadla a písně. Děti předvedly své umění na vánočním koncertě a besídce pro maminky.

V dramatickém kroužku hrály známé pohádky – veršované či hudební, dotvářely konce pohádek dle své představivosti. Pracovaly s celým tělem, s hlasem a mimikou. Vytvářely i vlastní pohádky s pomocí kamaráda, anebo vyprávěly příběhy a pohádky na pokračování podle obrázků. Rozvíjely si tak komunikativní dovednosti, paměť, fantazii i kamarádské vztahy.

Ve výtvarných aktivitách se seznámily děti s netradičními materiály, přírodninami a ty byly použity ke tvoření. Děti vyvinuly volní úsilí, soustředily se na činnosti a jejich dokončení, spolupracovaly s vrstevníky. Rozvíjely si tvořivé myšlení, tvořivé sebevyjádření, experimentaci s materiály. Výtvarné práce zdobily třídy a chodby v mateřské škole nebo jsme je zaslali na výtvarné soutěže jako „Požární ochrana očima dětí“, „Školka plná dětí“ nebo „Československý škrpálek“.

Ve valašském kroužku se seznámily děti s valašskými písněmi, ta-

nečky a škádlivkami, valašským krojem a některými názvy v nářečí. Osvojily si společné i individuální vystupování na veřejnosti. Procvičovaly poskočný i přísunný krok, seznámily se s hudebními nástroji, které patří do cimbálové muziky, poznaly i tanečky z jiného regionu. Vytvářely si pozitivní vztah k prostředí, ve kterém žijí, prosociální postoje, tzn. toleranci, respekt a přizpůsobivost. Poznávaly samy sebe a získávaly sebevědomí a osobní spokojenost. Své „umění“ předvedly na vítání občánků do života, vánočním koncertě, besedě s důchodci či oslavě svátku matek. Ale zvláště potěšitelné je, když si děti zpívají jen tak pro radost lidové písničky třeba na vycházce nebo v autobuse, když jedeme na výlet. Snad jim to vydrží až do dospělosti.

A pokud mají zájem děti a rodiče, bude velkým přínosem pro děti, když budou v těchto aktivitách pokračovat i v dalším školním roce.

Věra Pečenková

MŠ Jasenná - Valašský kroužek 2011/2012

Výlet dětí z mateřské školy do Velkých Karlovic

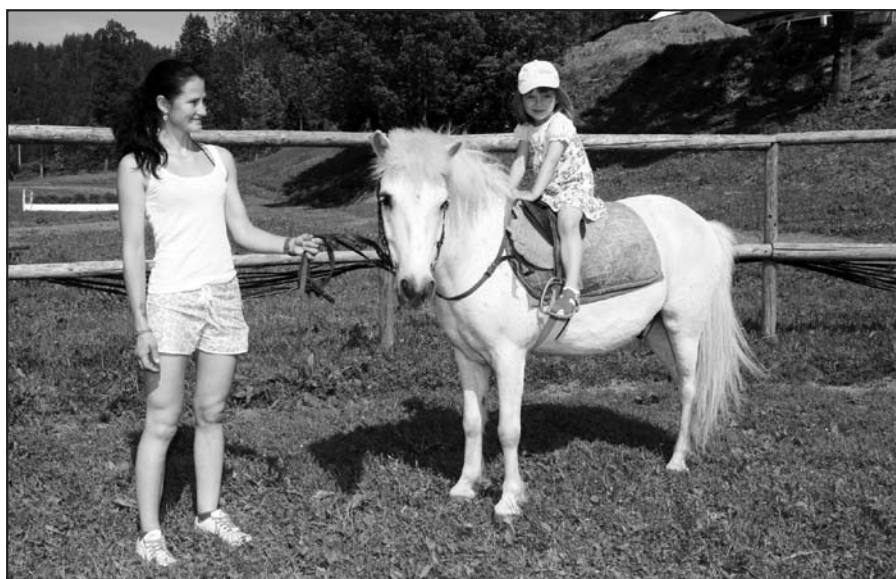
„Děti, zítra nemůžete zaspat a nezapomeňte na batůžky, jede se na výlet, za koníkami,“ připomíná paní učitelka všem ve školce. „Jupí, jupí“, ozývalo se ze třídy, děti byly nadšený zprávou a moc se těšily.

Naše školka byla pozvána do Velkých Karlovic. Pozvání jsme přijali od manželů Hanákových, kteří zde mají ustájené koně a jejich dcera Amálka chodí do Jasenné do naší školky. Ráno v osm hodin jsme vyrazili natěšeni do Karlovic. Cesta rychle uběhla a na zeleném prostranství, v nádherném přírodním prostředí jsme uviděli hnědáky. Naslouchali jsme pokynům paní Hanákové a pana Hanáka, kteří nás rozdělili do skupinek. To není jen tak, přijít do stáje, důležité je, aby zde byl klid, nedělaly se prudké pohyby, abychom koně nevyplašili. Od pana Holčáka, který za námi přijel, jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí. Ukázal nám koně, který závodil na „Velké pardubické“. Trpělivě odpovídal na naše dotazy, seznámil nás s tím, jak je důležité se o koně správně starat. Schválně, „víte, kde mají konci hlazení nejraději?“ Přemýšlejte. My už to víme.

Paní Hanáková měla připravený kostkový cukr, který mohly odvážné děti koníkům podat. A pan Radek Holčák si nás taky pořádně vyzkoušel. „Děti, víte, jak se říká černému koníkovi? A hnědému? A co třeba bílý?“ Všechny odpovědi byly na jedničku.

Ve stájích jsme potkali opravdového kováře. Se zaujetím pozorovali školkáči úklid stájí či přípravu krmení – zkrátka vše, co k tomu patří. Bílý poník Guliver na nás už čekal, abychom se mohli na něm svést. Mnoho dětí to vyzkoušelo několikrát a započovali i paní fotografce Renatě Mládenkové, avšak našli se jedinci, kteří jízdu raději po dlouhém zvážení vzdali a z povzdálí jen přihlíželi.

Naše putování po valašském kraji jsme zakončili v cukrárně ve Velkých Karlovicích. Manželé Hanákové nás pozvali na zmrzlinu. Ta ale neměla chybu a v takovém vedru přišla

všem vhod. Točená citrónovo – pistáciová. „No řekněte, že byste neodmítli?“

Spokojené děti nastoupily do autobusu a za zpěvu písně Beskyde, Bes-

kyde jsme uháněli zpět do naší jasně školky. Velké poděkování našim sponzorům od dětí a učitelek za nezapomenutelné zážitky!

Věra Pečenková

Poděkování ředitelce MŠ Jasenná

Blíží se nám konec školního roku, a jako v pohádce i v životě něco končí a něco začíná ... Děti se těší na prázdniny ... a naši mateřskou školu zase čeká v novém školním roce velká změna. Jak možná víte, všem ředitelům, kteří jsou ve funkci déle než 6 let, končí výkon funkce 31. 7. 2012. Zřizovatel – Obec Jasenná proto vyhlásil konkurz na ředitele všech příspěvkových organizací.

Dovolte nám tedy malé ohlédnutí za období, kdy naši mateřskou školu vede paní Věra Pečenková. Nejprve si položíme otázku: „Co je pro nás rodiče nejdůležitější, když se řekne dobrá ŠKOLKA?“ Snad většina z nás rodičů odpoví: „Vidět naše ratolesti těšící se ráno do školky a odpoledne pak s potěšením poslouchat jejich rozzářené vyprávění o zajímavém dnu!“ A to vše zajistit bezesporu naše paní ředitelka Věra Pečenková umí.

Naše děti se ve školce určitě naučily pracovat v kolektivu, jsou vedeny k lásce k přírodě. Děti z MŠ pod vedením paní Věry Pečkové se vždy během roku těší na nejrůznější aktivity, které je čekají. Z mnohých akcí vzpomeňme na poznávací exkurze k hasičům, policistům, lékařům z první pomoci, na ekologický dvůr a třídění odpadu,... Naše děti milují akce jako např. barevný týden, sourozenecké odpoledne, velmi oblíbený je také týden jídel na přání. Dále jsou to samozřejmě vystoupení pro rodiče, vystoupení pro maminky, vystoupení pro prarodiče a další akce, kde mohou předvést, co umí, co vše se v MŠ naučily. Inspirací pro malé i velké je pak vystoupení dětí ze Základní umělecké školy Vizovice, kde žáci ZUŠ ukazují dětem, co se můžou naučit za pár let na hudební nástroje. Na této tradiční vánoční akci má velkou zásluhu naše paní ředitelka, která podporuje děti k lásce k hudbě a výsledky jsou vidět právě na představení žáků ZUŠ, kdy mnozí z nich navštěvovali MŠ v Jasenné.

Naše MŠ je také vhodně umístěna v krásném prostředí mimo hlav-

ní silnici. Děti vyrazí během celého roku se svými učitelkami na výlety. Téma je vždy různorodé, někdy objevují třeba studánky, jindy se zastaví u myslivců, nebo si zajdou na vycházku ke koním. Výborná je i spolupráce s firmou Jasno. Je důležité, že tak objevují a poznávají okolí svého rodiště, život a lidi v obci.

Paní ředitelka dbá i na kulturní aktivity. Děti jezdí do divadla, na koncerty, často jsou kulturní akce přímo ve školce. Prohlubování vnímání tradic jako např. Vánoce, Den matek, Velikonoce a jiné. Další pravidelné aktivity dětí jako např. valašský kroužek, výtvarný kroužek, cvičení hry na flétnu, dramatický kroužek, angličtina, plavání předškoláků ...a další aktivity rozvíjejí v našich dětech schopnosti.

Je radost vidět naše děti, jak tančí a zpívají valašské písničky. Děkujeme paní Věře Pečkové za rozvoj vnímání tradice a kultury. A všichni si moc přejeme, aby paní Věra Pečenková pokračovala v práci s dětmi ve valašském kroužku dál.

Naše paní ředitelka je zářivý příklad poslání vykonávaného po ce-

lou prozatímní éru života opravdově, celým svým srdcem a všichni, kteří prošli jejími pedagogickými aktivitami, ji mají vrytou hluboko v srdci a jsou si vědomi, že jejich jednání a život nemálo ovlivnila v mnoha případech velmi zásadně.

Paní ředitelko, děkujeme Vám za vaše dosavadní úsilí. Jsme rádi za Vaše vstřícné postoje k našim přáním a požadavkům. Velké uznání patří za Vaši práci s dětmi na tradicích našeho kraje, které dětem neúnavně předáváte také ve valašském kroužku. Vážíme si Vás za Váš osobní přístup k našim dětem, opravdový obdiv patří Vaší pracovitosti a laskavosti.

Můžeme prohlásit, že naše děti jsou v MŠ Jasenná šťastny a moc rády na tu dobu vzpomínají! A co víc si můžeme jako rodiče přát!? **Uvědomujeme si, že takové fungování MŠ není samozřejmostí. Vidíme Vaše zásluhy, vážená paní ředitelko, a také vnímáme přičinění celého kolektivu pracovníků MŠ.**

Kytičku slov svázanou úsměvem, přijmete jako naše poděkování.

Za kolektiv spokojených rodičů dětí MŠ a ZŠ Jasenná napsala Marta Surá

Nájezd

Před vchodem do fary je jeden jediný schod. Pro většinu z nás skoro nepostřehnutelný, pro toho, kdo se pohybuje jen na invalidním vozíku, nepřekonatelný. Před lety proto udělal Laďa Londa pro svého syna Peťu dřevěný nájezd, který se dá ke dveřím přistavit a on se na elektrickém vozíku bez problémů dostal dovnitř.

Nájezd do fary stojí vedle vchodu a od té doby ho čas od času využívalo několik vozíčkářů, kteří tady byli na návštěvě nebo na nějaké akci.

Na začátku června měla přijet na víkend skupina mladých lidí a mezi nimi jedna dívenka na vozíku. Říkala jsem jim: „*Žádný problém, do fary se vozík krásně dostane, máme šikovný nájezd.*“ Jenže když přijeli, zjistilo se, že nájezd

není. Laďa Londa, který ho kdysi vyráběl, ho po chvíli hledání našel kousek od fary na hřišti. Rozlámaný a zničený. Někdo, kdo má zdravé ruce i nohy a dost šikovnosti, aby jezdil na kole přes skokánek, si nájezd beze všeho vzal, použil, zničil a nechal ležet.

Naštvalo mě to. Těm, kdo si chtějí pořídit skokánek na ježdění, přece stačí pár prken a hřebíků a za chvíli ho můžou mít. Nemusí ho krást, a už vůbec ne těm, kteří ho potřebují, aby se dostali tam, kam ostatní zdraví lidé.

Nájezd Laďa Londa opravil a ten je zas na svém místě. Nebudeme ho nikam schovávat, zamykat ani přivazovat. Doufám, že už zůstane, kde je.

Radka Včelná

PS: Prkna a hřebíky případným zájemcům poskytnu.

Ze základní školy

Výlet

Protože jsme upozorovali, že v polovině května bývá větší dost hezky a už docela teplo, ale ne moc velké horko a málokdy prší, bývá to doba, kdy jezdíváme na školní výlet. A jestliže máme osvědčený termín výletů, máme taky osvědčeného „dodavatele“ výletů. Je to pan Pýcha z CA Rapant, který nám vždy pomůže s výběrem a zajištěním výletu. Také, na přání dětí, s námi pan Pýcha na výlety jezdí a vždy nám cestou stihne povprávět spoustu zajímavostí o místech, kterými projíždíme, případně má v záloze nějakou „autobusovou“ soutěž.

Naše výlety musí splňovat ještě další požadavky: musí to být výlet takový, aby bavil všechny – od prvňáčků po pátáky. Malí se nesmějí moc unavit a velcí moc nudit. A taky to nesmí být moc daleko. A moc drahé. A když tohle všechno chce člověk od výletu, bývá jeho výběr někdy pěkný hlavolam. Ten letošní se nám ale povedlo vyřešit na jedničku.

Jeli jsme nejprve do maličké ZOO v Hodoníně. Trošku tady tato zoologická zahrada připomínala Lešnou před mnoha lety – malá, útulná, uklizená, s množstvím zvířat v dokonalé kondici na malé ploše. Tato zahrada je opravdu maličká tak, že ji s maminkou za ruku zvládne projít 2-3 leté batole a uvidí spoustu zvířat. Některá zvířata tam můžete i krmit.

Pak už jsme to měli jenom kousek

cesty do našeho druhého výletního cíle – zámku v Miloticích. Pečlivým divákům pohádek by byl tento zámek povědomý. Určitě těm, kteří viděli pohádky Nebojsa nebo Za humny je drak. Je to malebný zámek mimo hlavní turistické trasy a byla by velká škoda, kdybyste ho na Vašich toulkách někdy minuli. My jsme byli velmi rádi, že jsme si tento zámek vybrali. Opravdu nás přivítali jako vzácnou návštěvu. A protože jsme měli být osobními hosty nejstarší dcery posledních vlastníků

zámku Seilernů, Marietty, pomohly nám paní kastelánka a její pomocnice se na tuto významnou návštěvu ustrojit. Pro všechny chlapce i děvčata měly oblečení jako z pohádky. A už při oblékání bylo zajímavé pozorovat, jak toto oblečení mění i chování dětí. Když jsme pak šli na samotnou prohlídku, nikdo ani nezlobil, všichni byli vzorní a „pravopisní“, přesně jak se to od malých šlechticů a šlechticů dá očekávat. Jak jim to slušelo a jak si to užívali si můžete prohlédnout na příložených fotografiích. Letošní výlet dopadl na jedničku s hvězdičkou.

Iva Mynářová

ŠKOLA NA NEČISTO

je název pravidelného projektu naší základní školy, na který se vždy netrpělivě těší předškoláci a jejich kamarádi ze školy. Co tento projekt znamená, asi nemusím příliš vysvětlovat. Předškoláci si při něm vyzkouší, jaké to je být školákem.

Tento milý den letos připadl na 7. června, kdy předškoláci postupně přicházeli do místa odpočinku a relaxace, do školní družinky.

Po prvním zvonění prváči zavedli své budoucí spolužáky do své třídy, aby jim ukázali, kde prožili svůj první rok ve škole. Děti se usadily a netrpělivě čekaly na začátek vyučování. To probíhalo formou her, zpěvu, tance, říkadel a malování. Budoucí školáci pracovali sami i ve skupinkách, učili se pomáhat si navzájem, komunikovat mezi sebou i s paní učitelkou, být trpěliví.

Nejen předškoláci, ale i ostatní děti měly možnost také vyzkoušet, jak se hraje na různé dechové nástroje, jako

je lesní roh, trubka, saxofon, trombon,... Jak je to možné? Přijeli za nimi totiž učitelé z hudební školy s velkou spoustou hudebních nástrojů, které děti běžně nevidí. Všichni si zazpívali známé písničky a dokázali, že mají velké plíce a potenciál stát se velkými hudebníky.

Po obědě si budoucí prváči pohráli ve školní družince i s kamarády z jiných tříd a dobře naladěni odpoledne odcházeli ke svým rodičům plni očekávání na příchodí nový školní rok.

Marcela Pešková

VYCHÁZKA NA POZDĚCHOVSKÉ PASEKY

Ve středu 9. května si děti do školy nepřinesly aktovky, ale batůžky. Čekala nás dopolední vycházka s panem Sovičkou. Počasí nám přálo a my jsme se vydali Průkopou na Ježovy paseky. Zde se děti dozvěděly o vrášení hornin. Malá svačina v příjemném prostředí nás občerstvila a my pokračovali dál na Zrníkovy paseky, přes louky, lesem až na Pozděchovské paseky. Rozkvetlé louky přímo lákaly k určování rostlin. Celou cestu děti nešetřily spoustou dotazů na pana Sovičku a paní učitelky objevovaly krásy a zajímavosti naší přírody. Nechyběli nám ani fotografové – „dokumentaristi“. Pozděchovské paseky zalité sluníčkem, všude přítomná zeleň a klid láka-

li k posezení. Naše další kroky vedly přes Hodín na Zornici a zpět do školy. V jídelně už nás čekaly paní kuchař-

ky se sladkým obědem, který po dopoledním výšlapu náležitě chutnal.

Martina Večerková

JAK JSME LETOS POMÁHALI

V tomto školním roce jsme se rozhodli pomáhat na všech frontách. Jak pomáháme těm, kteří nemají tolik štěstí jako my, jste četli minule v příspěvku o našich indických dětech. Stejněho druhu je naše každoroční pomoc dětem, které se musí léčit s nějakou vážnou nemocí – těm přispíváme pomocí fondu SIDUS. Naši asi nejzajímavější charitativní akcí byla účast v celostátním projektu Čtení pomáhá. Tento projekt, jehož garantem je pan Zdeněk Svěrák, je organizován tak, že dětem všech čtenářských kategorií na svém portálu nabízí spoustu knih ke čtení. Pokud si některou vyberete a prokážete, že jste ji přečetli v krátkém testu, získáváte za přečtení 50 korun. Ty ale nemáte doopravdy, abyste je mohli

utratit třeba za sladkosti, ale ihned je na tom samém portálu můžete věnovat na nějakou prospěšnou věc. Třeba na centrum pro seniory nebo nevidomé, na pomůcky pro nemocné nebo na výcvik asistenčních psů.... A tak naši páťáci četli a četli a za tu velmi krátkou dobu stihli na konto projektu věnovat asi 3600 Kč. Škoda, že jsme se s projektem setkali až v posledních dvou měsících... Doufáme, že bude v novém školním roce pokračovat a budeme se moci zase zapojit.

Tradičně pomáháme našemu životnímu prostředí. Nejen tím, že třídíme odpad, ale že ten zpracovatelný také odevzdáváme k recyklaci. V průběhu letošního školního roku žáci, rodiče a ostatní příbuzenstvo pilně třídili odpad a nosili

do školy tetrapaky. Celkem se podařilo nashromáždit 11 261 obalů. Z toho průměrem nejvíce nasbírala 1. třída – 555 kusů na jednoho žáka. Pořadí nejlepších sběračů: 1. Martin Frýdl 1615 kusů, 2. Adéla Mlejnková 1133 kusů, 3. Ema Krácalová 980 kusů. V jarním sběru papíru jsme se sbírali celkem 4 037 kg papíru, průměr na žáka za školu byl 106 kg a nejlepšími sběrači byli žáci 5. ročníku. Ti přinesli v průměru 190,5 kg každý, tedy 1524 kg. V jejich třídě se nedá určit nejlepší sběrač, protože sbírali všichni a o výsledek se dělili. Pořadí nejlepších sběračů papíru je 1. Marek Řezníček 339 kg, 2. Miroslav Kovář 247 kg, Lubomír Čala 242 kg. Gratulujeme a děkujeme všem, kteří třídí, recyklují, čtou a pomáhají.

Martina Večerková a Iva Mynářová

ŠKOLA OČIMA ŽÁKŮ

NÁVŠTĚVA RÁDIA

V pátek, na Den dětí, jsme byli v rádiu – v Českém rozhlasu Brno, ve zlínském studiu. Pan Mynář a strýc nás tam zavezli. Jela celá naše třída a paní učitelka. Když jsme přijeli k vile J. A. Bati, potkali jsme jednu paní. Paní /poznámka- JUDr. Jitka

Jaké vzdělávací projekty a akce jsme absolvovali a jak je prožívaly a hodnotily děti si můžete přečíst v jejich pracích.

Holcmanová nám ukázala pracovnu pana Bati. Moc se mi líbily psací stroje, které tam taky byly. Potom jsme šli do studia. Otevřít nám přišla sestra paní učitelky, paní Blanka Kovandová. Ukázala nám budovu rozhlasu a dala nám přívěsky a placký s logem ČR Brno. Ukázala nám taky

terasu, balkony a střechu vily. Pak nám pan Maňas ukázal, jak se napojují na vysílání a k čemu jsou různé čudlíky a knoflíky. Potom jsme měli vstup do vysílání. Paní redaktorka se nás ptala, čím je naše škola výjimečná. My jsme odpověděli, že máme ve škole zajímavé kroužky jako např. včelařský a společenský. Když jsme zodpověděli všechny otázky, byla pauza na písničku. Byla krátká. Potom jsme měli další vstup. Paní Blan-

ka se nás dál ptala, tentokrát na naše oblíbené pohádky a filmy. Pak skončil i náš druhý vstup. Když jsme byli na odchodu, otevřely se dveře a v nich stál pan Pavel Trávníček –

princ z Popelky. Všichni jsme si nachystali památníčky na podepsání. Pan Trávníček nám je podepsal a my jsme šťastní odcházeli do aut. Venku na nás čekal pan Mynář. Říkal, že

nás slyšel a že se mu to líbilo. Mně se to samozřejmě taky líbilo ☺. Poté co se paní učitelka a Áda nadýchaly čerstvého vzduchu, jsme vyrazili domů.

Michaela Mikuláščíková

ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA

V sobotu 2. června se celá naše třída a Káťa vydala do Zlína, do Městského divadla Zlín. Na muzikál Škola základ života. Je to příběh žáků a učitelů – študáků a kantorů gymnázia. Celý děj se odehrává v obdo-

bí konce první republiky a začátku druhé světové války. Přestože děj byl celkem dlouhý – trval dvě hodiny dvacet minut i s přestávkou – ani nám to nepřišlo. Hodně jsme se nasměli a něco nám přišlo jako u nás

ve třídě. Věta: „Šťěstí, co je štěstí? Muška jenom zlatá!“, mi zněla dlouho v uších. Nejvíce se mi líbil komický žák Áda Čuřil a Jindra Benetka. Moc se mi představení líbilo a vlastně i celé odpoledne.

Ondřej Dušek

ČLOVĚK PROTI ZKÁZE

V literární výchově jsme se dívali na český hraný film z roku 1989 o životě Karla Čapka. Je to celkem smutný film. Smutný je závěr, kdy pan Čapek čekal na ledňáčka, který prý přináší štěstí. Jenže když čekal, tak

žádný ledňáček nepřiletěl a Karel Čapek se nachladil a zemřel. Nebo když umřel pan prezident Tomáš Garigue Masaryk... Ale taky bylo legrační, když přišel pan prezident na pravidelný páteční sraz, tak všichni scho-

vali své víno, ale pan prezident je odhalil. Je to vlastně o posledních letech spisovatele Karla Čapka. Hraje tam i hodně historických postav. Je to velmi zajímavý film a určitě vám doporučuji, abyste se na něj podívali.

Sabina Štalmachová

JAK SE MI V ZÁKLADNÍ ŠKOLE LÍBILO

V ZŠ Jasenná se mi velmi líbilo, neboť tam byly moc hodné paní učitelky a hodná paní ředitelka. Také se mi líbilo, že jsem byl s dobrými a šikovnými žáky ve třídě. Nejvíce se mi líbily školní výlety, žákovský ples, maškarní ples – masopust, branný den, spaní ve škole, různé vycházky do přírody např. s panem Sovičkou, výlet na čtyři dny do Bratřejova pro páťáky, Mikulášský jarmark a koleda, Vánoční besídka s překvapením /Vánoční skřítek/, sběr papíru, Pochod Broučků, vítání občánků

a různé školní kroužky, které jsme si mohli vybrat na začátku školního roku. Když jsme byli čtvrtáci, tak přibýly dva nové kroužky: včelařský a základy společenského tance a chování. Tyto dva kroužky byly pouze pro žáky 4. a 5. ročníku.

Na škole se mi také líbí, že není moc velká a že je tam málo žáků, protože se můžeme dobře domluvit a jsme k sobě víc kamarádští. My, páťáci, sice nejsme jedničkaři, ale jsme bezva třída a umíme třeba připravit paní učitelce oslavu a vymyslet něja-

kou hru, abychom se pobavili. Paní učitelky se nám například odměnily, když nám společně s rodiči připravily u Frýdlů večírek. (*Poznámka – To je nezasloužená pochvala; večírek pro děti a učitelky připravili pouze rodiče. Děkuje!*) Nebo, že nám paní ředitelka nabídla být v Bratřejově místo tří dnů čtyři.

Na základní školu v Jasenné budu hodně dlouho vzpomínat – na paní učitelky, na paní ředitelku a na výbornou paní kuchařku, která vždy s paní školnicí, uvařila něco dobrého.

Tomáš Vavříčka

PODĚKOVÁNÍ A ROZLOUČENÍ

Vážení a milí rodiče, příznivci, partneři, sponzoři a zastupitelé, ráda bych Vám poděkovala za spolupráci, podporu a přízeň v tomto školním roce. Děkuje Vám všem, kteří jste přispěli do tomboly našeho plesu, pomáhali jste nám ve svém volnu s pořádáním tradičních akcí, účastnili jste se našich projektů. Zvláště pak děkuji těm z Vás, kteří jste nám obětavě a opakovaně pomáhali s odvozy při nejrůznějších příležitostech, ochotně jste se věnovali v kroužcích našim dětem, a všemi svými postoji jste dávali najevo, že naše škola je opravdu OBECNÍ. A ještě jednou děkuji rodičům absolventů, kteří měli báječný nápad, uspořádat svým

dětem i učitelkám večírek na rozloučenu s naší školou.

Myslím, že jste tím vším předvedli svým dětem, že dobrá komunikace a tvořivá spolupráce je spolehlivou metodou k dosahování sebnáročnějších cílů. Nám se v takové atmosféře pracuje s dětmi mnohem lépe a můžeme se více zaměřovat na jejich individuální potřeby, rozpoznat jejich možnosti, talenty a schopnosti a vést je k úspěchu. A to je náš hlavní společný cíl – naše spokojené a úspěšné děti. Ne na každé škole je taková atmosféra a partnerství s rodiči obvyklé a my si toho velmi vážíme.

Poděkování patří také naší kolegyni Jitce Pištěcké, která, bohužel,

měla pracovní smlouvu uzavřenou jen na dobu určitou, jako zástup za mateřskou dovolenou. Ani jsme se nenadály a tři roky uplynuly jako voda a tak nás čeká letos nejen smutek z loučení s absolventy, ale i s příjemnou, milou, spolehlivou, ochotnou, skromnou, pracovitou, citlivou, chápající a vstřícnou kolegyní a učitelkou. Moc jí děkuji za čas, který věnovala našim dětem i nám a přeju jí v životě i v profesi úspěch.

Všem Vám přeji krásné slunečné léto, plné zážitků a pohody, ve kterém načerpáte dostatek sil do dalšího školního roku.

*Za všechny zaměstnance ZŠ
Iva Mynářová*

14. kácení máje

Letošní Kácení máje se vydařilo, přálo nám počasí a přišlo i spoustu lidí, pro které byl během dne připravený bohatý program. Úvod patřil přípravce Sk Jasenná, která odehrála mistrovské utkání proti Kostelci. Poté následoval zápas starých pánů Jasenná-Zlín, který vyhráli zkušenější hosté 2:4. Branky za Jasennou dali Boháč a P. Zicha, za Zlín Jaroš 2, Slobodian a Dostál. Následovalo vystoupení šermířské a taneční skupiny Solutus, které mělo velký úspěch u dětí.

Dále vystoupily malé břišní tanečnice pod vedením Kamily Polákové. Po kácení máje vypukla dětská diskotéka. V podvečer vystoupil s kytarou Pavel „Tabásek“ Kovář a chvíli na to pěvecký sbor Svatý Pluk. Po ohňostroji se rozjela diskotéka, kterou o půlnoci zpětlil Kuba Orel se svojí barmankou show. Poslední spokojení účastníci Kácení máje odcházeli až za ranního světla.

Velký dík patří všem, kteří se podíleli na organizaci a průběhu celé akce.

Sk Jasenná – muži

Muži Sk Jasenná obsadili v soutěžním ročníku 2011/2012 druhé místo, s kterým panuje velká spokojenost. Je to nejlepší výsledek v posledních letech. Po podzimu patřila našemu týmu třetí příčka a tajně jsme doufali, že bychom ještě pozlobili Všeminu v boji o postup. Ale realita byla jiná. Na rozdíl od minulých sezon se nám nevyhýbala zranění a několik jarních zápasů jsme odehráli ve značně kombinované sestavě. Ale náš mladý a perspektivní tým v závěru sezony zabral a v posledním kole se dostal před Trnavu.

Nejlepší střelci: Maliňák 14, L. Smilek 13, P. Zicha 10.

Sk Jasenná – přípravka

Naši nejmenší fotbalisti se pod vedením trenéra Studeníka v jarní části zlepšili a dočkali se i první výhry v soutěži. V dalším ročníku určitě přibude víc vítězství.

Memoriál Vladislava Pečenky

Oddíl Sk Jasenná pořádá 21.7.2012 od 14:00 hodin turnaj starých pánů za účasti týmů Lůžkovic, Štípy, Kateřinic a Jasenné.

Pohádkový les

Jako každý rok, i letos nesmí chybět v Jasenné cesta Pohádkovým lesem. V sobotu 23. června ve 14:00 hodin se to na místním fotbalovém hřišti a okolí hemží pohádkovými bytostmi. Vstup do říše fantazie a pohádek začíná u dvou veselých klaunů, kteří děti vítají a na cestu je vybaví pitím v krabičkách. Tady měl také každý možnost prohlédnout si a osahat opravdové klaunské, žluté zářící boty.

Hrbolatá cestička se nám mírně zatáčí k modrému zátíší se šmoulími domečky, Šmoulinkou a šmoulou Kutilem. Gargamel s Azraelem nemají ani odvalu vylézat, neboť vše probíhá, jak má. Mírný kopeček a jsme u ... Že by to byl hajný Robátko a jelen Větrník? Zde si můžeme vyzkoušet střílet prskem anebo házet míčkem na plechovky. To se bude hodit, až se pan Kotrč vrátí. V sousedství už nás očekává Červená karkulka a kupodivu hodný vlk, který nás vůbec nechce sežrat, ale opět zkouší naši dovednost. Na velké hoře táboří Rybana a Nšoči. Za zdatně uvázané indiánské uzly nakreslí dětem na obličej válečné apačské ornamenty. I když ráno počasí nevypadalo moc slibně, odpoledne už svítí sluníčko. A je celkem teplo, takže uvítáme příjemný chládek u velkého mraveniště. Ale co to? Je tu plno malých berušek. Aha, t bude domov Ferdy mra-

vence a jeho Berušky. V dále už můžeme jen tušit obrovské věže zámku, neboť se právě nacházíme v královské společnosti. A že je házení kroužků u princezen a princů oblíbená hra, tak si ji také vyzkoušíme. Teď už jsme zase zpět na jasenských lukách. Bé, bé – ano, jsou tu dvě chundelaté ovečky, které se chtěly také zúčastnit tak nevdané akce. Dole u vody vodníček v plné parádě nás poprosil o pomoc. Vyčistit rybník od živo-

čichů, co tam nepatří. A už jsme v cíli. Skoro na hřišti, v Perníkové chaloupce babka s dědkem rozdávají perníkové medaile.

V dalším programu pro děti nesměla chybět diskotéka. Nevšedním super zážitkem, nejen pro chlapce, byla ukázka závodů s RC modely. Později odpoledne nám šermířská a divadelní společnost Memento mori předvedla vystoupení. O Landsknechtech ve vojenském táboře. Velitel praská bičem, honí vojáky, kteří cvičí, střílí, šermují a tropí mu naschvály. Vtipně podaná historie. Po vystoupení si děti mohou potěškat historické zbraně a zkusit střelbu z luku a kuše. Další úžasnou podívanou byly Poláckovy koně. Děti se mohly povozit a Matěj s Eliškou Poláčkovi nám uká-

zali část svého vystoupení z westernového ježdění. I letos jsme pozvali paní Martinu Pauli, ať nám na přání vykouzlí nádherné tetování. A komu ještě zbyla nějaká energie, mohl si ji vybit na trampolíně. Kolem osmé hodiny večerní odcházejí poslední návštěvníci s úsměvem na rtu, takže věříme, že se den vydařil.

Všem dětem přejeme krásné slunečné prázdniny a v září na branném dni se těšíme na shledanou.

Za SRPDŠ při ZŠ Jasenná L. Sedláčková

Noční rybaření mladých včelařů

Náš výlet s včelařským kroužkem se může někomu zdát trochu netradiční, ale včelaření a rybaření je to, co nás baví. Tentokrát jsme jeli rybařit, a to z pátku 22. 6. na sobotu 23. 6. s naším vedoucím kroužku panem Studeníkem, který nám všechno kolem rybolovu zařídil s panem porybným. Naším cílem byl krásný rybník Ostrata kousek od Zlína, poblíž Hvozdné. Zarybnění v tomto rybníce je poměrně pestré. Jsou zde amuři, boleni, cíni, štiky, sumci i úhoři.

Po příjezdu jsme si postavili stany a připravili udice a návnady k nočnímu chytání ryb. Chytat se může na 2 pruty, ale protože nemáme ještě patnáct let, mohli jsme mít každý jenom jeden prut. Večer jsme si opékali špekáčky a šli jsme chytat ryby. Přesto, že jsme si slibovali, že budeme chytat do rána, začali jsme kolem půlnoci ulehát ke spánku. Zatím jsme s rybařením neměli žádný úspěch, tak kolem jedné hodiny po půlnoci ulehli i ostatní.

Brzy ráno, nadšení ranním oparem nad rybníkem, jsme znovu nahodili a povídali jsme si o přírodě. Když jsme si už mysleli, že nechytíme žádnou rybu, najednou někdo zakřičel: „Martinovi bere!“ A opravdu. Martin Bielik se snažil, co mohl a s pomocí kamarádů vytáhl krásného kapra. Stanovená délka kapra je 45 cm, ale ten náš měl 57 cm. Byl to pro Martina kapitální úlovek. Kapra jsme opatrně přendali z podběráku do vezírku s kruhy a položili do vody.

Vůni svěží trávy a ryb přebýjela vůně našeho kotlíkového guláše,

který jsme měli na snídani. Při jídle jsme si všimli, že do rybníku spadl z hnízda malý ptáček. Jelikož víme, že mláďata nesmíme chytat do rukou, tak jsme ho vytáhli pomocí podběráku a položili poblíž stromu, ze kterého spadl a snad jsme mu zachránili život. I taková je příroda.

A je čas odjezdu. Zabalili jsme si věci, složili stany a odnesli všechno do aut. Děkujeme svatému Petrovi – patronu rybářů za pěkného kapříka a panu porybnému, který nás ostrým okem střežil.

Lenka Dušková

Poděkování

Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří podporují náš včelařský kroužek mládeže v Jasenné, nejen finančně, ale také hmotně, svým časem, pomocí nebo také radou. Bez této pomoci bychom s těžší mohli realizovat naše akce, ať už vzdělávací, nebo také zábavné, jako byla naše výprava na noční rybolov. Poděkování patří obci Jasenná

za finanční podporu, panu Jiřímu Závodnému, majiteli vsetínské prodejny rybářských potřeb za různé návnady, nástrahy a radu jak a co použít, slečně Haně Outratové z Vizovic, která nám

poskytla kukuřičný šrot k zakrmení a přilákání ryb, panu Ivošovi Geržovi za zapůjčení mikrobuse k přepravě dětí, správci vodní nádrže Ostrata Honzovi Martinů za 50% slevu na povolenky k lovu ryb a v neposlední řadě našim asistentkám paní Lence Duškové a Janě Bielikové za jejich čas, který nám věnují při organizačním zajištění různých akcí.

Jaroslav Studeník, vedoucí VKM

Společenská kronika

JUBILANTI:

92 let		
Emilie Jurčáková	dolansko	květen
89 let		
Pavel Polášek	střed	červen
88 let		
Jarmila Zrníková	paseky	červen
86 let		
Marta Macková	hořansko	květen
83 let		
Marie Kovářová	dolansko	květen
80 let		
Antonín Kráčala	dolansko	květen
70 let		
Vlasta Lukášová	dolansko	květen
65 let		
Ludmila Kovářová	střed	březen
Zdeňka Turková	hořansko	květen

Jan Lukáš dolansko červen
60 let
 Miroslav Bajza hořansko březen
Oslavencům srdečně gratulujeme.

MANŽELSTVÍ UZAVŘELI:

Ing. Jiří Mikuláščík a Jana (Bajzová)
Novomanželům přejeme hodně štěstí.

ROZLOUČILI JSME SE:

Drahomíra Kráčalová
 Jan Perek
Pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

K TRVALÉMU POBYTU SE PŘIHLÁSILI:

Milada Blatáková, Miroslav Blaták
 Rudolf Knedla, Jana Knedlová

Z TRVALÉHO POBYTU SE ODHLÁSILI:

Hana Kratinová, Alena Kratinová, Vladimír Ronza

Doba panství pánů z Blümegen

IV. část – Františka, rozená svob. paní ze Stillfriedu

(malý exkurz do historie našeho kraje v kontextu dobových událostí moravského markrabství - pokračování)

V letech 1830 až 1838 byla zbudována v nynější podobě silnice do Zlína a dále přes Napajedla do Uherského Hradiště, druhá z Vizovic na Vsetín. Obě se staly solidními obchodními cestami. Lesy vedle silnic pro větší světlost musely být 6 – 10 sáhů vysekány.

Roku 1830 měl pronajatu ve Vizovicích panskou koželužnu na čís. 425 žid Eman Grůn a po něm Izák Gansel.

Navzdory všem opatřením zasáhla cholera epidemie české země a 20. září 1831 se objevila i na Moravě a v celém našem okolí včetně Zlína. Celkem v 1060 moravských osadách onemocnělo za onen čas asi 65 tisíc lidí, z nichž dobrá třetina zemřela.

Jen u nás ve Vizovicích tohoto roku 1831 na tuto nemoc zemřelo 62 lidí. Po pomnutí cholery až v říjnu následujícího roku postavil farář J. Bartoš na poděkování Bohu za její

odvrácení ze sbírek farníků „kapli P. Marie růžencové“ na Karažijce, která byla roku 1873 posvěcena.

K uctívání ukřižování Krista si katoličtí farníci postavili 4 kamenné kříže, a to: první na kopci za ulicí Slušovskou, druhý na kopci za ulicí Krňovskou, třetí za ulicí Chrástěšovskou, a poslední na Janové hoře.

Dřevěné kříže byly osazeny rovněž čtyři, a to za Říčanskou ulicí, na Hrušovém, na Huslénkách a za ulicí Klášterskou (Zlínskou).

Vizovská vrchnost ztratila zájem o vizovský klášter a vůči němu neprojevovala již žádnou přízeň. Proto se roku 1831 rozhodl provinciál řádu k důrazné prosbě, aby vrchnost buď laskavě zvýšila klášterní příspěvek, anebo přivolila ke zrušení kláštera. Touto prosbou byla pohnuta hraběnka Františka z Blümegen, která (o čtyři roky později) podnikla příslušné kroky k povznesení klášterního statku.

V posledních dnech dubna roku 1832 byla na Moravě navštívena cholerou, zde řádcí od minulého

roku, již jen jediná osada na Moravě – Stonařov u Jihlavy. Když se tam 5. května toho roku uzdravila poslední osoba, byla ohlášena radostná zvěst, že cholera v celém moravsko-slezském obvodu pomínila.

Roku 1832 zemřel Ant. Pretsch, který byl u nás ve Vizovicích jmenován prvním okresním chirurgem. Posledním okresním ranhojičem byl jeho nástupce Alois Dittrich (zemřel r. 1851).

Hospodářství na velkostatku bylo za hraběnky Františky dobré a výnosné. Největší čistý příjem měla tehdy vrchnost z pálenice, z níž např. roku 1833 brala vrchnost roční činže 4 tisíce zlatých, kdežto nájemné z panského pivovaru činilo jenom 562 zlatých 28 krejcarů. Nájemné z výroby potaše činilo 400 zlatých, cihelna vynesla 272 zlatých.

Z domácího zvířectva se na vizovsku chovalo nejvíce ovcí. Vždyť roku 1833 vrchnost utržila za vlnu 8.355 zlatých 33 krejcarů a za ovčí kůže 100 zlatých.

K prvnímu rozšíření hřbitova došlo roku 1833. Stalo se tak poté, když toho roku prodal tehdejší nájemce panského dvora Tomáš Zvoněk pole zvané „chmelnice“ vizovské obci na hřbitov. Potom bylo pole, které se nacházelo nad kostelem a slulo „nad kostely“, postoupeno vrchností obci výměnou za zmíněnou „chmelnici“. Zároveň darovala hraběnka Blümegenová obci na pořízení hřbitovní zdi 250 zlatých. Dalších úprav se hřbitov dočkal až za 6 desetiletí.

V panském dvoře se vyráběl z mléka tzv. „švýcarský sýr“.

V Jasenné byla za evangelického pastora Jana Vidovského zahájena stavba (místo dosavadní dřevěné modlitebny z roku 1782) chrámového kostela z převážně kamenného zdiva, jenž byla ukončena v roce 1838. Plány zhotovil již v roce 1829 stavitel Rosa. Brzy si jasenští evangelíci pro sebe a okolní obce Lutoninu, Ublo a Bratřejov zřídili v Jasenné i vlastní evangelický hřbitov.

Za porodní pomoc u nejchudších poddaných dostávaly porodní báby příspěvek od vrchnosti. Ve Vizovicích dostávala např. Barbora Slováčková r. 1833 vrchnostenský příspěvek ročně 80 zlatých, vyplácený v měsíčních lhůtách.

V této době a také dříve bývaly u nás porodní báby dvě. Na panství vizovském bylo ještě dalších 5 babiček, a to v Jasenné, Pozděchově, Bratřejově, Uble a Lípě.

P. Karel Ptáček, vizovský farář, odešel po pětiletém působení na zdejší farnosti na faru v Zubří a duchovním správcem se stal P. Jan Olbrich, který se stal za jeho záslužnou a obětavou činnost v době řádění cholery děkanem a konsistor. asesorem. Koncem roku 1847 odešel na lepší faru v Bílovci.

16. června 1834 byl obnoven spor o lesní houštinu „obec vizovská“ (Křimná, nebo také Křibná chrašť) z roku 1784. Toho roku následkem velmi teplého léta, kdy navíc přšelo velmi zřídka a málo, panovalo neobyčejné sucho a dostavil se nedostatek vody.

Podle statistických údajů z tohoto roku se panství vizovské rozkládalo na 18.190 jitrech (1 jitra se rovnalo asi 0,575 ha). Dominikální půda o výměře 8.135 jiter se skládala z 5.147 jiter lesů, 2.041 jiter polí, 126 jiter luk a 821 jiter pastvin. Je zajímavé, že později po zániku panství poklesla velikost majetku téměř na jednu třetinu rozlohy dominikálu.

Ve Vizovicích je již 523 domů a 2713 obyvatel. Za posledních necelých 50 let zde přibýlo 254 lidí.

Ve vsi Jasenné stojí 124 chalup, domů a stavení, kde bydlí 704 obyvatelé, Lutonina má již 82 domů a v nich žije 438 lidí. Obec Ublo má 286 obyvatel, bydlících v 56 domech.

V roce 1835 umírá 77-ti letý císař František I. a na trůn usedá dvaatřicetiletý Ferdinand V. (19.4.1793-29.6.1875), slabomyslný a rachitický epileptik, obdrživší na veřejnosti lichotivý přívlastek Dobrotivý. Vídeňáci mu říkali „der arme Trottel Nandel“ (chudáček blbeček Ferdáček). Kudy totiž chodil, rozdával kolemjdoucím všechno, co měl právě po ruce.

2. února 1835 hraběnka Františka z Blümegen, rozená paní ze Stillfriedu (manželka dědice – nevlastního syna Petra hraběte z Blümegen hraběnky Marie Antonie) zavázala vizovický statek částkou 400 zlatých, který má být ročně klášteru vizovskému vyplácen, čímž vlastně zachránila klášter před hrozícím zrušením. Stala se tak druhou zakladatelkou kláštera.

Když pak krátce nato dostal vizovský klášter další bohatou nadaci Josefa Rohrmayera v obnosu 12.680 zl., mohl v roce 1835 zbudovat prvních 6 lůžek v nemocnici a otevřít skutečnou nemocnici. Tento stav trval až do roku 1899 (64 let).

Roku 1835 bylo také stanoveno dodávat klášteru místo do té doby neurčitého množství piva na 20 sudů po 4 vědrech, čímž byla dosavadní dávka značně vylepšena. Výhradou bylo stanoveno, že se polovice lůžek vyhradí nemocným poddaným z vizovského panství.

Ve Vizovicích řádl v roce 1836 jakýsi druh úplavice či cholery (vyznačovala se vrhnutím a průjmem), neboť tehdy zemřelo 263 lidí, ačkoliv v té době bývalo průměrně ročně úmrtí 95 – 100 lidí. Ve farní matrice zemřelých je označena jako příčina smrti většiny zemřelých „Durchfall“. Lékařskou pomoc v dědinách okolo Vizovic velice zatěžovalo vysoké mýto, které musel zaplatit povozník vezoucí lékaře. A tento obnos se rovnal lékařskému honoráři. Proto bylo toto mýto na zakročení lékařů zrušeno. Ale stalo se tak až roku 1866.

Roku 1836 se usadil ve Vizovicích jako obchodník s vlnou žid Mojžíš Weiss, jehož potomek Josef později v r. 1874 zakoupil dům na náměstí, kde založil svou živnost.

Ještě za působení posledního ranhojiče Aloise Dittricha ve Vizovicích, se usadil roku 1836 ve městě jako okresní a městský lékař dr. Jan Schuman.

Roku 1837 se stal, po učiteli Cyrilu Kuchynkovi, rektorem na vizovské škole pan Josef Halíř, který přišel do Vizovic a působil zde blahodárně skoro 30 let. Roku 1866 zemřel na cholery.

22. března 1838 zemřela hraběnka Františka z Blümegen, roz. svob. paní ze Stillfriedu, majitelka vizovského panství. Jelikož její manžel, Petr hrabě z Blümegen již zemřel v roce 1813 bez dědice, velkostatek zdědil její synovec Filip František, svobodný pán z Ratenic a ze Stillfriedu (nar. v Praze 20.3.1808), který již neměl stejné křesťanské založení jako jeho teta.

Ten již nebyl příznivě nakloněn vizovskému klášteru a vedl proti němu různé soudní stížnosti. Důvodem jeho žalob bylo, že „jistí převorové řádně nekonají povinnosti uložené jim nadační listinou, následkem čeho také vrchnost nemusí vůči klášteru konat vzájemnou povinnost“. Tento trapný spor škodil jak vrchnosti, tak i klášteru a táhl se - téměř 50 let.

Václav Maruna, Vizovice

Informace OÚ

POZNAČTE SI DO KALENDÁŘE NA II. POLOLETÍ SVOZ TRÍDĚNÉHO ODPADU

	Žluté pytle	Modré pytle
	Červené pytle	
Červenec	9.	23.
Srpen	6.	
Září	3.	17.
Říjen	1., 29.	
Listopad	26.	12.
Prosinec	17.	

ÚTERNÍ ORDINACE MUDR. STANISLAVA REMEŠE

Červenec	31.	
Srpen	14.	28.
Září	11.	25.
Říjen	9.	23.
Listopad	6.	20.
Prosinec	4.	18.

Dovolená: 2. 7. – 20. 7. 2012

DĚTSKÉ PORADNY MUDR. EKVY NEČASOVÉ

Srpen	8.	22.	
Září	5.	19.	
Říjen	3.	17.	31.
Listopad	14.	28.	
Prosinec	12.		

Dovolená: 5. – 29. 7. 2012 a 10. – 14. 9. 2012

KONZULTAČNÍ DNY SMVAK OSTRAVA A. S. (VODOVODNÍ PŘÍPOJKY)

Vždy poslední středa v měsíci od 13:00 do 17:00 hodin v zasedací místnosti OÚ Jasenná.

Červenec	25.	Srpen	29.
Září	26.	Říjen	31.
Listopad	28.	Prosinec	19.

UPOZORNĚNÍ

Ve dnech 29. 6. 2012 až 4. 7. 2012 bude Odbor dopravy a SH Městského úřadu Vizovice na úseku registru vozidel uzavřen.

V tomto období bude probíhat změna v systému registru vozidel v celé ČR. Opětovné zahájení provozu se předpokládá v pondělí 9. 7. 2012. Evidence řidičů bude fungovat bez omezení.

Děkujeme za pochopení.

Odbor dopravy a SH MěÚ Vizovice

ČERVENCOVÁ NOC

Myslivecké sdružení Jasenná pod Vartovnou Vás zve na Červencovou noc v sobotu 7. července 2012 na Myslivecké chatě v Jasenné.

Srnčí guláš, pečený divočák a bohatá tombola.

Od 15:00 hodin program pro děti, od 20:00 hodin hraje k tanci a poslechu kapela G+V Mussic.

Dobročinný obchůdek a poradna Dotek ve Vizovicích

Navštívili jste již Dobročinný obchůdek a poradnu Dotek ve Vizovicích na Tržnici? Pokud ne, přijďte se k nám podívat. Nabízíme oblečení pro miminka, děti i dospělé, keramiku, výrobky chráněných dílen, dárkové předměty, ošetrovatelskou kosmetiku, polohovací pomůcky, knihy a spoustu dalších věcí. Většinu sortimentu nám darují lidé, jedná se o věci, které jsou stále hezké, ale jim už se nehodí. Prodejem toho zboží získáváme finanční prostředky putující na Dotek, o.p.s.. Dotek je organizace poskytující sociální služby seniorům na Vizovicku a Slušovicku. Více informací získáte na www.dobrocinnny-obchudek.cz a na www.pecovatelstvi-dotek.cz.

Obchůdek funguje na principu dobrovolnictví. Bez dobrovolníků bychom nemohli existovat. Dobrovolníci pro nás vyrábí například korálkovou bižuterii, látkové hračky, malují obrazy nebo v obchůdku prodávají. „K dobrovolnictví jsem se dostala přes kamarádku, která mě oslovila zhruba v prosinci minulý rok. Dobročinnému obchůdku a poradně Dotek Vizovice věnuji několikrát týdně pár hodin – podle potřeb obchůdku a mých časových možností. Dobrovolnictví se věnuji, protože mě baví a chci užitečným způsobem vyplnit svůj volný čas.“ uvedla dobrovolnice Veronika Kadlčáková.

Nemusíte v obchůdku trávit celé dny. Jsme rádi za každou hodinu, kterou nám věnujete.

Pokud přemýšlíte co v létě s volným časem a rádi byste stejně jako Veronika Kadlčáková a ostatní dobrovolníci pomohli dobré věci, kontaktujte nás na dobrovolnictvi.dotek@seznam.cz.

Zveme vás na www.veseleheligonky.cz.